

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۳/۱۰

آصف بهاند

فیمینیزم، ز مورن ټولنه

او د بنځو نړیواله ورځ

مور باید په تشو خبرو سره د مارچ د اتمې ورځې د لمانځلو پر ځای، عملاً داسې څه وکړو چې بنځه د ټولني له خوا، له بل کرای شوي اور نه را وباسو.

ز مور په هیواد کې د بنځو پلوي کول او یا د بنځو له حقونو څخه د دفاع په سنگر کې دریدل، یو وخت گناه گڼل کیده. اوس هم د فیمینیزم (هغه لار او هغه نهضت چې د بنځو او نارینه وو د حقونو برابري غواړي) د کلمې په اوریدو سره، بنايي د ځینو په فکر د کفر دایرې ته شاملیدل وانگیږل شي. ټولنه دومره وروسته پاتې ده چې د «ایزم» کلمه اوس هم کله نا کله له کفر سره مساوي گڼل کیږي. د یوه مشر فرهنگي د خولي خبره ده چې ما ته یې مخامخ کړې ده، هغه وفرمایل:

«هیله را نه وشوه چې د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي په ماستري پروگرام کې د «ادبي مکتبونه» په نامه یو مضمون تدریس کړم. په لومړۍ ورځ چې ټولگي ته ورغلم، له پیژندگلوی نه وروسته می د کورس د شاملینو د مطالعې د کچې، د پوهېدو د څرنګوالي او د سوبې د مالومولو په غرض څو پوښتنې له دوی نه وکړې. یو زلمی می و پوښت:

تاسو د «ایزم» په مانا څنگه پوهیږئ؟
هغه په ځواب کې راته وویل:

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

استاده دا خو ډیره ساده پوښتنه ده، ځواب یې دی:

«ایزم» یعنې کفر، هغه څوک چې اسلام نه مني لکه مارکسیزم، لیننیزم او...

په یوه ټولنه کې د لوړو زکړیالو چې د لیسانس په کچه یې زدکړې کړی وې، د ماسټري ډگری په تر لاسه کولو پسې راوتلی وې او داسې سوبه او فکر ولري، نو له هغو خلکو نه یې څه گيله ده چې نه یې ښوونځی لیدلی وې او نه سواد ولري؟

اوس که سړی د مارچ د اتمې په پار دې تیپ خلکو سره د ښځو پر حقونو غږیږي او د فیمینیزم نهضت ورسره مطرح شي، هغه به څه وايي؟ خو نن سبا په ټولنه کې د څلورم ځواک (میډیا) پر مټ دومره کار شوی دی چې پرته له ډاره، په ازاده فضا کې د فیمینیزم په باب بحثونه کیږي. پوښتنې مطرح کیږي او ځوابونه ورته ویل کیږي.

دلته به زه د مارچ د اتمې د درناوي په پار د خپل یو دوست له پانې نه همداسې یو سوال ځواب را واخلم: «گڼو ښځپالو (فیمینیسټو) پوښتلي، چې څنگه کړای شو، په افغاني ټولنه کې د ښځو په اړه د دوهمه درجه انسان فکر او دود بدل کړو؟»

لومړی، په افغانستان کې یوازې ښځې نه، بلکې هر یې توپکه او بې پیسو انسان دوهمه درجه موجود گڼل کیږي. دلته باید کار له انسانپالنې (عقلاني هیومانیزم) څخه راپیل شي او هغه داسې، چې د محرومیت خپلي افغان انسان د خپلې او انساني ژوند د شرایطو غم وخورو.

دوهم، د ښځو ټولنیز، فرهنګي او سیاسي دریځ تر هغو نه شو بدلولای، چې هغوی په نس مړی، په تن پټی، د کار و زده کړو خاوندانې نه شي. د تمدن تاریخ ښيي، چې په بشري ټولنه کې د ښځو ونډه هغه مهال زیاته شوې ده، چې دوی په تولید کې د ونډې څښتنې شوې دي. په افغانستان کې تولید په نشت شمار دی او د ښځو ونډه خو بیخي ترنشته هم ورهاخوا ده.

درېیم، د ښځو په اړه فرهنګي لیددود یوازې په رسنیو او رسمي سټېژونو کې نه شو بدلولای، تر هغو چې یې په زړونو او ذهنونو کې بدل نه کړو. مور د څلویښت کلنې جگړې په اوږدو کې گڼ انساني ارزښتونه او له هغو څخه عاطفه بایللي، تر څو اخلاقي، انساني او فرهنګي ارزښتونه بیا ونه مومو یا یې ونه رغوو، د ښځو، بلکې د (انسان) په اړه مو شته نا انساني تفکر او تصور نه شي بدلیدلای.

له معنوي پلوه ټولنه له تاداو و بجاړه ده، تر ښځمنو یا نرینه وو وړاندې (انسان) وژغورئ، خپلو حقونو ته د ښځو د رسېدلو ضمانت زه درکوم.»

زما د فرهنګي دوست په پاسنۍ لیکنه کې زموږ په ټولنه کې د ښځو دریځ، ستونزې او د حللارې په لنډه توگه توضیح شوي دي، که وکولای شو چې په نسبي ډول یې تطبیق کړو ډیره به ښه وي چې د ښه والي په لور مو یو گام اوچت کړی وي؛ خو موږ په ټولنه کې په تیره د ښځو د ژوندانه په برخه کې بیشمیره ستونزې لرو او لیدل کیږي چې په دې اور کې تر ټولو لومړی ښځه سوځي.

په همدې لنډو ورځو کې د بي بي سي له لوري په یوه خپره شوې مقاله کې په زغرده ویل شوي دي چې: افغانستان د میندو له پاره د نړۍ تر ټولو نا وړه او بد هیواد دی. هلته ویل شوي دي:

«افغانستان از بدترین کشورها برای مادران در جهان است. آمار مرگ و میر مادران هنگام زایمان در این کشور از هر ۱۰۰ هزار زن به ۸۰۰ تا ۱۲۰۰ نفر می‌رسد...»

اوس چې دومره ستونزې او جنجالونه لرو، موږ باید څه وکړو؟

موږ سره ښايي چې خپل نیمایي بدن (ښځې) په خپله غوڅ نه کړو، موږ باید د ښځو درناوی وکړو، د زدکړو او ښه ژوند زمینه ورته برابره کړو او طبعي حقونه یې تر پښو لاندې نه کړو، دویمه درجه انسان یې ونه گڼو او... موږ باید په تشو خبرو سره د مارچ د اتمې ورځې د لمانځلو پر ځای، عملاً داسې څه وکړو چې ښځه د ټولني له خوا، له بل کړای شوي اور نه را وباسو.

پای